RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 214.681 van 18 juli 2011
in de zaak A. 195.952/XIV-32.065

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter JP Lips
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 65 bus 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

Het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Alain Detheux
kantoor houdend te 1050 Brussel
Maliestraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 22 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 38.916 van 19 februari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5455 van 26 maart 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter JP Lips, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Shaheda Ishaque, die loco advocaat Alain Detheux verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker verklaart zich op 15 september 2006 in België vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 31 juli 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na hoger beroep van de verzoeker, weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een arrest van 8 januari 2010 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

Op 27 juli 2009 neemt het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers een beslissing tot wijziging van de verplichte plaats van inschrijving van de verzoeker.

De verzoeker stelt op 26 augustus 2009 een beroep tot nietigverklaring in tegen deze laatste beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 19 februari 2010 verklaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep niet-ontvankelijk. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 66 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (E.V.R.M.) en de "kennelijk verkeerde juridische kwalificatie en onjuiste gevolgtrekking op wettelijk vlak" op. Hij licht dit als volgt toe:

> "De bestreden beslissing werpt ambtshalve haar onbevoegdheid op omdat zij oordeelt dat haar bevoegdheid als annulatierechter pas inging op 1 juni 2007 zijnde de dag waarop artikel 54, § 1 van voormelde Wet van 15 december 1980 werd opgeheven. Ofwel maakt verwerende partij een kwalificatiefout door te oordelen dat zij onbevoegd is omdat artikel 54, § 1 van voormelde Wet van 15 december 1980 werd opgegeven en daarmee uw bevoegdheid om kennis te nemen van het verzoek tot nietigverklaring dat op 21 augustus 2009 werd ingediend, per 1 juni 2007 stopt. In voorkomend geval blijft verzoekende partij zonder rechtsmiddel en wordt hem de rechtstoegang ontzegd. Schending van artikel 6 van voormelde Verdrag van 4 november 1950. Ofwel oordeelt verwerende partij dat zij onbevoegd is maar moet zij vaststellen dat artikel 66 van voormelde wet van 15 december 1980 nog uitwerking heeft ten aanzien van verzoekende partij omdat hij voor 1 juni 2007 zijn asielaanvraag indiende. In dit laatste geval betekent dit dat artikel 54, § 1 van voormelde Wet van 15 december 1980 voor verzoekende partij niet werd opgegeven maar blijft gelden (wat verwerende partij niet deed: kwalificatiefout) waardoor uw griffie het bedoelde verzoek tot nietigverklaring van 21 augustus 2009 in de rollen dient in te schrijven en uw Raad deze ten gronde dient te behandelen. Bij gebreke wordt elk rechtsmiddel aan verzoekende partij ontzegd. Schending van artikel 6 van voormelde Verdrag.
>
> Toelichting. Hoewel uw Raad niet in de beoordeling van de zaken zelf treedt (art. 14, § 2 van de Wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973) behoort het uw Raad toe "na te gaan of de door cassatieberoep bestreden beslissing aan de feiten die zij vaststelt, wel een correcte juridische kwalificatie geeft of eruit de juiste gevolgtrekkingen op wettelijk vlak heeft gepuurd." (R.v.St. GHYSELS en LENDERS, nr. 4467 van 5 juli 1955; BELGISCHE STAAT, nrs. 4468 en 4469 van 5 juli 1955; JORIS, nr. 6718 van 9 december 1958; BELGISCHE STAAT, nr. 15564 van 14 november 1972; A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, 1020).

De schendingen zijn daadwerkelijk van die aard dat zij tot cassatie van de Bestreden beslissing kunnen leiden en de strekking van de Bestreden beslissing kunnen hebben beïnvloed.”.

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

6. De aanvankelijk bestreden beslissing van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, die tot het bestreden arrest heeft geleid, dateert van 27 juli 2009. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen was derhalve in principe bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring tegen die beslissing.

Het feit dat die beslissing was genomen met verwijzing naar artikel 54, § 1, van de Vreemdelingenwet en dat die bepaling sedert 1 juni 2007 was opgeheven, doet daar geen afbreuk aan. Ook al is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen pas op 1 juni 2007 bevoegd geworden om kennis te nemen van beroepen tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dit betekent geenszins dat hij onbevoegd zou zijn om kennis te nemen van dergelijk beroep tegen een latere beslissing, enkel omdat in die beslissing - al dan niet terecht - naar een reeds op 1 juni 2007 opgeheven bepaling wordt verwezen. Het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 38.916 van 19 februari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**